

Na postelji svojoj noću tražih onog koga ljubi duša moja, tražih ga, ali ga ne nađoh.

3:2 Sada ću ustati, pa idem po gradu, po trgovima i po ulicama tražiću onog koga ljubi duša moja. Tražih ga, ali ga ne nađoh.

3:3 Nađoše me stražari, koji obilaze po gradu. Videste li onog koga ljubi duša moja?

3:4 Malo ih zaminuh, i nađoh onog koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i neću ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuću matere svoje i u ložnicu roditeljke svoje.

3:5 Zaklinjem vas, kćeri jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

3:6 Ko je ona što ide gore iz pustinje kao stupovi od dima, potkađena smirnom i tamjanom i svakojakim praškom apotekarskim?

3:7 Gle, odar Solomunov, a oko njega šezdeset junaka između junaka Izrailjevih:

3:8 Svi imaju mačeve, vešti su boju, u svakog je mač o bedru radi straha noćnog.

3:9 Odar je načinio sebi car Solomun od drveta livanskog;

3:10 Stupce mu je načinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastro ljubavlju za kćeri jerusalimske.

3:11 Izidite, kćeri sionske, i gledajte cara Solomuna pod vencem kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegovog.